

Jægercorps — hvorimod der rigtignok ikke findes Noget bestemt om de mindre Troppeafdelinger, Artilleriet og Sapeurerne. —; ogsaa om Reserven til Forbundscontingentet er det bestemt, at den skal bestaae af de nævnte Corpsers Reserve. Jeg antager, som sagt, at denne kongelige Resolution i sin Tid er bleven det tydske Forbund meddeelt, og det er udenfor al Tvivl, at Krigsministeren ikke paa egen Haand kan gjøre nogen Forandring deri, hvorimod jeg anseer det for tvivlsomt, om Regjeringen kan forandre den uden Indsigelse fra det tydske Forbunds Side; det skal jeg imidlertid lade staae hen.

De ærede Ministre have reist adskillige formelle Betænkkeligheder imod Lovforslaget, som ikke forekomme mig at have nogen særdeles Bægt, thi man kan dog ikke nægte Kongerigets Rigsdag, saalænge den bestaaer, Ret til at bestemme, om Kongerigets Mandskab tør bruges til en Tjeneste, som aldeles ikke vedkommer Kongeriget. Der er jo vistnok et Hensyn til, som synes at kunne gjøre en saadan Lovbestemmelse onskelig, det er det vitterlige Factum, at den sidst afgaaede Krigsminister saaledes har blandet Mandskabet i de forskjellige Troppeafdelinger, at det vil være meget vanskeligt, deraf at udrede bestemte holskeenske og lauenborgske Troppecorps. Jeg mener ikke dette med Hensyn til Officererne, thi det følger af sig selv, at de Officerer, der ere ansatte ved holskeenske og lauenborgske Batailloner, ikke kunne vægre sig ved at gaae med i Forbundshæren, men med Hensyn til selve det udstrevne Mandskab, der, efter hvad der er mig meddeelt fra gode Kilder, er meget stærkt blandet. For Dieblicket har Sagen jo ogsaa en praktisk Interesse, idet de sidste Postefterretninger melde, at Øster- rig nu har stillet Andragende ved Forbunds- dagen om at gjøre Halvdelen af Forbunds- contingentet mobil, hvilket Andragende Preuss- sen rigtignok skal have modsat sig.

Men jeg troer paa den anden Side ikke, at den danske Regjering, selv om den imod Ministeriets udtryffelige Erklæring vilde, for Dieblicket ikke godt kunde vælge andre Tropper end netop holskeenske og lauenborgske til at sende til Contingentet, fordi Regjeringen har erklæret sig neutral, og det dog, saaledes vilde

være en complet Ophævelse af Neutrali- teten, hvis danske Tropper bleve sendte ud for at gjøre Tjeneste i den tydske Forbunds- hær, hvad enten det nu var mod Østen eller mod Vesten. Det er jo forøvrigt, at dømme efter den Magt, der har stillet Andragendet, vistnok Hensigten, at de skulle bruges mod Østen, saa jeg troer saaledes ikke, at den Frygt, som den ærede Rigsdagsmand for Præstv Amts 4de Valgfreds (Grundtvig) udtalte, er begrundet, idetmindste ikke for Dieblicket. Da nu tilmed Regjeringen bestemt har erklæret, at der hverken er Tanke eller Tale om at sende danske Tropper til det tydske Forbundscontingent, saa troer jeg, at vi i dette Dieblik, følgende det samme Hensyn, som for nogle Dage siden ledede os til at udsætte Rigsretsactionen — det Hensyn nemlig, at vi bør vogte os for at berede Regjeringen unødvendige Vanskelig- heder —, ikke bør fremme Sagen, medens dette jo staaer Thinget frit til enhver Tid, naar der maatte være nogen grundet Frygt for, at en saadan Bestemmelse skulde blive fornøden, det vil da sige, hvis der kom et Ministerium til Roret, paa hvis Ord det viste sig, at man ikke kunde stole.

Scherning: Idet jeg reiser mig for at understøtte den sidste ærede Talers Opfordring til den ærede Forslagsstiller om at tage Forslaget tilbage, og i alt Fald henvender mig til Thinget for indtrængende at bede det ikke at lade det nyde Fremme, skal jeg søge at retfærdiggjøre denne min Opfordring. Jeg troer, at den ærede sidste Taler har fuldkommen Ret, naar han siger, at Rigsdagen ikke i dette Dieblik ved noget formelt Hensyn er hindret i at raadslaae over en Øjenstand af denne Natur og tage Beslutning derom, men jeg troer, han oversaae en Hindring, der saa at sige ligger i Sagens egen Natur, saaledes som Thinget i dette Dieblik er stillet, thi Thinget maa i dette Dieblik betragtes som enigt med Regje- ringen om, at det hvilende Grundlovsforslag skal vedtages; men i det hvilende Grundlovs- forslag er draget en Grændse, som gjør et For- slag af denne Natur, antaget i dette Dieblik, til en Umulighed. Denne Grændse er dragen der saaledes, at Alt, hvad der, Hørvæsenet an-